

Forsvarsministeren (Poul Hansen): I anledning af det fra kommunistisk side fremsatte forslag til folketingsbeslutning om aflysning af de militære genindkaldelser i dette efterår vil jeg gerne sige følgende.

Det er i vor forsvarslovgivning forudsat, at der skal finde genindkaldelser sted, idet personelloven af 1951 bestemmer, at værnepligtige i løbet af de 9 første værnepligtsår kan genindkaldes til fortsatte øvelser i sammenlagt indtil 60 dage. Formålet med genindkaldelserne er først og fremmest at vedligeholde den uddannelse, de værnepligtige har modtaget under deres første indkaldelse, og at oplære mandskabet i betjening af nyt materiel, som er kommet til siden dets første uddannelse. For et forsvar som vort, der i henhold til den gældende ordning er baseret på indkaldelse af betydelige reservestyrker i påkommende tilfælde, er det nødvendigt, at disse reservestyrkers uddannelse holdes vedlige.

Jeg vil også gerne pege på, at genindkaldelserne ikke er noget, der først er blevet aktuelt de senere år. Før sidste verdenskrig gennemførtes sådanne indkaldelser regelmæssigt her i landet, og vi ved, at noget lignende fandt sted og stadig finder sted i andre lande. Således har der gennem de senere år været betydelige indkaldelser til repetitionsøvelser både i Sverige og Norge. Jeg vil endvidere gerne minde om, at genindkaldelser allerede var planlagt påbegyndt i finansåret 1954—55. Påbegyndelsen af indkaldelserne blev dengang på grund af mangel på befalingsmænd og indkvarteringskapacitet udsat først til efteråret 1955 og senere til efteråret 1956.

Af det, jeg her har sagt, fremgår det altså, at genindkaldelserne af hjemsendt personel er noget ganske normalt. Regeringen er naturligvis helt klar over, at genindkaldelserne vil medføre ulemper for de værnepligtige, men den har af de grunde, jeg her har nævnt, ment det nødvendigt igen at foretage sådanne indkaldelser. Iøvrigt vil der jo, som det også vil være de ærede forslagsstillere bekendt, fra det offentlige side blive gjort, hvad der er muligt for at begrænse ulemperne, navnlig i økonomisk henseende, for de værnepligtige, som genindkaldes. Jeg skal her tilføje, at der selvfølgelig vil være tilfælde, hvor selv en nok

så udstrakt økonomisk støtte ikke vil være tilstrækkelig, og de indkaldende regimente har derfor af forsvarsministeriet været bemyndiget til at give genindkaldte værnepligtige udsættelse indtil næste genindkaldelse, når de har kunnet dokumentere, at en sådan udsættelse ville være af afgørende betydning for dem selv eller deres nærmeste pårørende.

Det har været nævnt, at de værnepligtige risikerer at miste deres arbejde på grund af genindkaldelse. Det kan ikke bestrides, at der foreligger en sådan risiko, men det er mit håb, at arbejdsgiverne vil se med forståelse på dette problem og gentagne de pågældende efter hjemsendelsen på samme måde, som vi f. eks. indenfor forsvarets virksomheder selvfølgelig vil gøre det.

Endelig anførte det ærede medlem hr. Ingmar Wagner besparelessynspunktet. Jeg vil hertil bemærke, at regeringen har været opmærksom på den økonomiske side af sagen og derfor har nedsat genindkaldelsens varighed fra de oprindeligt planlagte 28 dage til 21 dage, hvilket i forbindelse med en mindre reduktion af den genindkaldte styrke har medført, at udgifterne til genindkaldelsen er gået ned fra ca. 6 mill. kr. til ca. 4 mill. kr.

Det vil af de oplysninger og synspunkter, jeg her har fremdraget, fremgå, at jeg ikke kan anbefale vedtagelsen af det fra kommunistisk side fremsatte forslag til folketingsbeslutning, men må anbefale, at det forkastes.

Ordføreren for forslagsstillerne (Ingmar Wagner): Den kommunistiske gruppes forslag til beslutning om aflysning af de militære genindkaldelser er fremsat bl. a. af følgende tre grunde. For det første, at de efter vor opfattelse strider mod de bestræbelser, der i øjeblikket gøres for at fremme afspændingen i verden, og dermed de følgende muligheder for en virkelig nedrustning. For det andet, at genindkaldelserne er imod den unge generations interesser — de unge, der genindkaldes, er almindeligvis imod dette afbræk i deres civile liv; desuden er den militære værdi af disse genindkaldelser mere end tvivlsom, og jeg tror også, det er en side, som ungdommen